

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

CONFERENTIA XVI.

24. **C**ommunis est doctrina, opinionem communem cuilibet in praxi tutò sequendam nec facile ab ea recedendum: cæterum, quænam dicatur & sit opinio communis, hic determinandum est. Sit itaque

RESOLUTIO: Opinio communis tutò in praxi sequenda censeri debet, non quæ à pluribus solo numero, sed quæ à probatoribus numero competenti ex professo defenditur, puta à sex vel septem. Ita Navarr. Man. c. 27. n. 259. Sanchez l. 1. moral. c. 9. & alii apud Bardi Discept. 4. c. 9. Fillucius Tract. 21. c. 4. ait quinque sufficere. Unde quando duæ oppositæ opiniones defenduntur à probatis & classicis doctoribus numero competenti v. g. sex aut septem, quælibet earum poterit dici communis: ut notant DD. cit. ubi contingit de *censu germanico licito vel illicito: de retentione in horis Canonicis: de Circumstantiis aggravantibus tantum confitendis vel non confitendis*, &c. Ratio Authorum omnium est; quia auctoritas plurium DD. facit opinionem probabilem, saltem præsumptivè, adeoque tutò sequendam: de talibus enim meritò præsumi potest, eos non levi fundamento ac ratione niti.

Dixi ab initio hujus Conferentiæ, *nec facile de ea, scilicet à communi opinione recedendum*. Etenim vir doctus licitè potest recedere à communi aliorum sententia, diligenter inspectis & consideratis ac solutis ejus fundamentis; & amplecti opinionem singularem, quæ sibi non levi motivo probabilis videtur: alioquin non licuisset recentioribus

bus toties recedere ab opinionibus communibus antiquorum. Quapropter in casu, quo quis in re quapiam non potest investigare veritatem, & tamen se debet necessario resolvere in alterutram partem, poterit in praxi securè sequi opinionem illam singularem, quam meminit se in aliquo probato & classico auctore legisse; aut à viro docto probòque audivisse, modò non constet evidenter esse falsam vel improbabilem. Uti notat Suarez hic tom. 5. disp. 40. Laym. & alii.

CONFIDENTIA XVII.

25. **Q**uia opiniones oppositæ de eadem re videntur esse contradictoriæ (utpotè *census germanicus est illicitus; census germanicus est licitus: item ad horas canonicas requiritur attentio; ad horas canonicas non requiritur attentio: item res in dubio aliena est restituenda; res in dubio aliena non est restituenda: item commissio peccato mortali statim confitendum, vel saltem contritionem eliciendam; commissum peccatum mortale non est statim confitendum aut contritione eluendum*) necessario una debet esse vera, & altera falsa: quomodo ergo potest utraque esse probabilis? utraque licitè sequenda?

RESOLUTIO: Inter opiniones diversas & oppositas de eadem re, quarum quælibet est verè probabilis, per se licitè quilibet potest sequi quamlibet. Ita communis.

Ratio est: Quia rationes utrinque probabiles æquè inclinant intellectum ad prudenter assentiendum uni & alteri parti: ergo cuilibet licet sequi quamlibet. Ad rationem in oppositum

B 5

B. dic-